

20 Πάλιν αὐτὸν τῶν αὐτοῦ ὑπομνήσωμεν λόγων δεικνύοντες αὐτὸν δύο ὑποστάσεις λέ-
 V 1, 15, 16 γοντα ἐν οἷς φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ· οὐκοῦν ὅσον εἰς ἰδίαν φύσιν, οὐχ ἡγίασται
 μόνος ὁ ἐκ θεοῦ πατὴρ λόγος· εἰ δὲ δὴ τις οἶοιτο τὸν ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου γεγεννη-
 μένον κεχρίσθαι τε καὶ ἡγίασθαι μόνον, ταῦτι τοι καὶ ὠνομάσθαι Χριστόν. πῶς οὖν 5
 ὡς ἐπιλαθόμενος τῶν ἑαυτοῦ εἰς μίαν ὑπόστασιν συνάγει συγγένων τὰς φύσεις, φυσικὴν
 τὴν θεῖαν ἔνωσιν ἀποκαλῶν; καὶ τίς ποτε παραδέξεται φυσικὴν τὴν θεῖαν ἔνωσιν τοῦ
 μυστηρίου τῆς οἰκονομίας; εἰ γὰρ φυσικὴ ἡ ἔνωσις, ποῦ ἡ χάρις; ποῦ τὸ θεῖον μυστήριον;
 αἱ γὰρ φύσεις, ὡς δεδιδάγμεθα, ἀπαξ παρὰ τοῦ τάξαντος θεοῦ ταρεῖσαι ἀνάγκαις ἀκολου-
 θίας δουλεύουσιν. ἢ καὶ ἔσται πάλιν κατὰ ἀνακύκλησιν καὶ φύσεως ἀκολουθίαν τὸ τῆς 10
 οἰκονομίας χρῆμα κατὰ τὸν λῆρον καὶ τὰ μυθώδη τῆς χιλιονταετηρίδος τοῦ δυσωνύμου
 Απολιναρίου διδάγματα;

21 Ὁ θεσπέσιος Παῦλος τὸ τίνα δὴ τρόπον γέγονεν ἄνθρωπος ὁ μονογενῆς τοῦ θεοῦ
 1 Cor. 4, 1 λόγος, ἐναργὲς ἅπασι καθιστὰς ὡς οἰκονόμος μυστηρίων θεοῦ καὶ αὐτὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ 15
 2 Cor. 13, 3 λαλοῦντα Χριστόν, οὐ γὰρ δὴ πού ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, φησίν, ἀλλὰ σπέρ-
 Hebr. 2, 16, 17 ματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται· ὅθεν ὤφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς
 ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν.
 ἡμεῖς δὲ ταῖς εἰς ὀρθότητα ψήφοις στεφανοῦντες τὸ εἰρημένον ἐπόμενοι τε πανταχοῦ ταῖς
 P 280 θεοπνεύστοις γραφαῖς καὶ τὰς τῶν θεηγόρων φωνὰς τοῦ παντὸς ἀξιούντες θαύματος, 20
 μᾶλλον δὲ καὶ θεῖους ἠγοούμενοι νόμους, οὐ τῆς τῶν ἀγίων ἀγγέλων οὔτε μὴν τῆς ἑαυτοῦ
 φύσεως ἐπιλαβέσθαι φαμέν τὸν ἐκ θεοῦ πατὴρ λόγον, πεπιστεύκαμεν δὲ ὅτι κατὰ γε τὸ
 Ie. 1, 35 τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν δοκοῦν ἐπισκιάσας τῇ ἀγίᾳ παρθένῳ, ἅτε δὴ καὶ δύναμις ὤν τοῦ
 ὑψίστου πατρός, ἐπλασεν ἑαυτῷ σῶμα τὸ ἐξ αὐτῆς, πλην δι' ἐνεργείας τοῦ ἀγίου πνεύ-
 ματος, καὶ γέγονεν ἄνθρωπος καὶ κεχηματικὴ γε καὶ υἱὸς Ἀβραάμ καὶ Δαυὶδ, οὐκ ἀπολέσας 25
 διὰ τὸ ἀνθρώπινον τὸ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, μεμενηκῶς δὲ μᾶλλον,
 καὶ εἰ γέγονε σὰρξ, ἐν φύσει τε καὶ ὑπεροχῇ καὶ δόξῃ θεότητος· ἀναλλοίωτος γὰρ ἐστί
 22 καὶ τροπῆς ἀμείνων ὡς θεός. ἔστι τοίνυν εἰς τε καὶ ὁ αὐτὸς υἱὸς καὶ κύριος καὶ πρὸ
 τῆς σαρκώσεως καὶ μετὰ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὸ διαιρεῖν εἰς υἱοὺς δύο τὸν ἕνα καὶ τὸ τῆς
 ἀληθοῦς ἐνώσεως παραλύειν χρῆμα, δισταντὰς ἀνά μέρος καὶ τιθέντας ἰδικῶς ἄνθρωπον 30
 καὶ ἰδικῶς θεόν, δυσσεβείας ἔχει τῆς ἀνωτάτω γραφῆν. ὀλίγα δὲ τούτου πεφροντικῶς
 Νεστόριος τετόληκεν εἰπεῖν αὐταῖς λέξεσιν οὕτως

7—10. 14—31 Timoth. arin. p. 70. 114 5 plura adfert Cyrillus infra 28 13 [ιστέον
 ὅτι praemittit v] ἐκ τῆς ἀπολογίας ταύτης συνάγεται ἐκ δύο φύσεων καὶ ὑποστάσεων εἶναι τὸν Χριστόν,
 ὡς τῆς αὐτῆς οὐσης τῇ ὑποστάσει τῆς μίας φύσεως f^{ms}, v post inscriptionem

Θ [= fv], ARAΣ
 1 ἀντίρρησις τῶν ἀνατολικῶν AR ᾱ R^{ms} αίρετικοῦ Σ 2 ὑπομνήσωμεν f 4/5 γεγεννη-
 μένον Θ, corr. f 5 ὠνομάσθαι ΘR, corr. R 6 ἑαυτοῦ AR αὐτοῦ Θ 7 τὴν¹ om. f 7/8 τῶν
 μυστηρίων Tim. 8 τῆς] τῆς θείας v εἰ] ἢ f 9/10 ἀκολουθίαις f ἀκολουθείαις R 11 τὰ
 om. R χιλιάντα ἐτήριδος R 12 διδάγματα ΘΣ δόγματα AR 13 ὀρθοδόξου ΘΛΣ κυ-
 ρίλλου AR, ᾱ in mg. R 14 δὲ R γέγονε τρόπον A θεοῦ] πατρός Σ 15 ἔχων ἐν]
 ἔχων ἔχων f 16 τὸν χριστόν v φησίν om. v 19 πανταχῇ AR 21 ἀγίων om. v
 αὐτοῦ Θ 22 ἐπιλαμβάνεσθαι A πεπιστεύκαμεν δὲ om. Tim. γε Θ om. AR 25 καὶ—ἀν-
 θρωπος om. Tim. καὶ κεχηματικὴ fΣ κεχηματικὴ vARTim. γε Θ τε AR ἀπολέσας per
 rasuram f, Σ ἀπώλεσας v ἀπελάσας Tim. ἀπεμπολήσας AR 26 κατὰ—πατρός] θεός v 28 υἱός]
 θεός v 29 υἱοὺς om. Λ τὸ om. f 30 τιθέντας v ἄνθρωπον om. f 31 τῆς ARA
 τὴν ΘTim.

Satz nach Manuskript (links) aus dem Werke: Schwartz, Acta conciliorum (Verlag Walter de Gruyter & Co.)

ungewöhnlich großen Schwierigkeiten mußte Satz und Korrektur der „Acta conciliorum“ als eine hervorragende
 hat, der Firma und Ihrem Personal dankbar zu sein